

Skierniewice 25.07.2016 r.

SKO.4009-21/16

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Skierniewicach w składzie:

Przewodnicząca – Ewa Susik(spr)
Członkowie - Alicja Pietrasik
- Anna Grabska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym sprawy z odwołania Pani Wiesławy Głowa od wydanej z upoważnienia Burmistrza Białej Rawskiej przez Zastępcę Burmistrza decyzji nr OŚ.III.6220.3.22.2015/2016 z dnia 29.01.2016 roku odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą „Modernizacja i rozbudowa fermy chowu drobiu w miejscowości Biała Rawska przy ul.Wojska Polskiego 51 w województwie łódzkim”, działając na podstawie art.138 § 1pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego

orzeka

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją nr OŚ.III.6220.3.22.2015/2016 z dnia 29.01.2016 roku działający z upoważnienia Burmistrza Białej Rawskiej Zastępca Burmistrza (dalej zwany: organem I instancji), po rozpatrzeniu wniosku Pani Wiesławy Głowa, odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą „Modernizacja i rozbudowa fermy chowu drobiu w miejscowości Biała Rawska przy ul.Wojska Polskiego 51 w województwie łódzkim”. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji opisał prowadzone postępowanie. Stwierdził, że planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust.2 pkt 1 oraz § 2 ust.2 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 213,poz.1397 ze zm.),dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjny. Wskazał, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi postanowieniem z dnia 26 listopada 2016 roku nr WOOS-I.4242.146.2015.MM.7 odmówił uzgodnienia realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Organ I instancji przytoczył motywy z uzasadnienia postanowienia RDOŚ w całości podzielając stanowisko organu uzgadniającego.

Odwołanie od powyższej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Skierniewicach złożyła Pani Wiesława Głowa. W odwołaniu wskazała, że Burmistrz Białej Rawskiej odmawiając wydania decyzji środowiskowej wskazał na niezgodność z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przekroczenie maksymalnej obsady drobiu, braki formalne raportu w tym brak przedstawienia racjonalnego wariantu alternatywnego. Strona odwołująca się wystąpiła także o wyznaczenie organu zastępczego celem ponownego przeprowadzenia postępowania. Uzasadniając swoje zarzuty wskazała, że zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania (uchwała nr IX/61/03 Rady Miejskiej Białej Rawskiej z dnia 2 lipca 2003 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru m. Biała Rawska z wyłączeniem fragmentów położonych w rejonie: ul.Ogrodowej i 15-go Grudnia, ul.Kościuszki, ul.Polnej i Narutowicza oraz Placu Wolności) teren objęty przedsięwzięciem oznaczony jest symbolem 2.15.PRz – zwierzęca produkcja rolnicza. Ferma jest zaopatrywana w wodę z istniejącego wodociągu.

Burmistrz jak i RDOŚ w Łodzi ani razu w swoich pismach nie sformułowali stwierdzenia, że zapisy w Raporcie dotyczące sposobu zaopatrywania w wodę są niezgodne z zapisami w MPZP. Wymagane było jedynie przedstawienie zgody gestora na zaopatrzenie w wodę, co nie może stanowić o odmowie wydania środowiskowych uwarunkowań w związku z faktem, iż obecnie ferma drobiu zaopatrywana jest w wodę na podstawie stosownej umowy. „Jeżeli pobór wody ze studni jest niezgodny z MPZP, to ferma nie uzyska pozwolenia na pobór wody zatem woda będzie zaopatrywana z sieci wodociągowej”. Odnosząc się do uzasadnienia dotyczącego maksymalnej obsady drobiu wskazała, że jest to twierdzenie nieprawdziwe. W interesie inwestora jest zaopatrzenie się w system gwarantujący dokładny i bieżący sposób pomiaru wagi drobiu w danym okresie produkcyjnym. Jednym z powszechnie stosowanych rozwiązań jest system ważenia zintegrowany komputerem. Biorąc pod uwagę dużą ilość dokonywanych pomiarów zostaną dotrzymane warunki określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 roku w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 56, poz. 344 ze zm.). Zarzuty dotyczące raportu oddziaływania na środowisko są całkowicie niezgodne z prawdą. Przedłożony raport jest zgodny z wymaganiami zawartymi w art. 66 ustawy ooś. Zdaniem odwołującej się strony pisanie o wariantowości w taki sposób jak przedstawił to urząd może dotyczyć każdego raportu oddziaływania i nie jest poparte uzasadnieniem merytorycznym. Warianty dla rzeczzonego przedsięwzięcia były przedstawiane wielokrotnie i obejmowały m.in. chów ekologiczny drobiu jak również wariant obejmujący zwiększenie obsady brojlerów.

Organ I instancji po zapoznaniu się z odwołaniem nie znalazł podstaw do zastosowania art. 132 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Skierniewicach po rozpatrzeniu sprawy zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 353) - zwanej dalej u.u.i.ś. - uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Stosownie do art. 59 ust. 1 u.u.i.ś., przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Katalog przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zawiera rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 u.u.i.ś., jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji: 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska; 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 (t.j. organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i 10-19. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, następuje w drodze postanowienia. W postanowieniu tym regionalny dyrektor ochrony środowiska: 1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji; 2)

przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 (ust. 3 i 4). Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 1 u.u.i.ś.).

Z załączonych akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane zgodnie z § 2 ust.2 pkt 1 w zw. z § 2 ust.1 pkt 5 i § 3 ust. 1 pkt 70 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 71) tj.:- chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP); przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone; urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 37, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę. Planowane zamierzenie inwestycyjne polegać będzie na modernizacji istniejących na działce o nr ewid.1305/3 ośmiu budynków inwentarzowych (kurników) poprzez ich rozbudowę i budowie dwóch dodatkowych kurników. Powierzchnia kurników po rozbudowie będzie wynosić :

4 kurniki o pow. 1596,0 m² każdy;

4 kurniki o pow. 1265,4m² każdy;

1 kurnik o pow. 1680,0 m²;

1 kurnik o pow. 1332,0 m².

Rozbudowywane hale produkcyjne będą konstrukcjami murowanymi o wysokości ok.6 m z dachem wykonanym z blachy trapezowej. Przewiduje się ogrzewanie z kotłów opalanych paliwem stałym – miałem węglowym. Woda na potrzeby produkcyjne i socjalno – bytowe dostarczana przy wykorzystaniu wodociągu ujmującego wodę ze studni wierconej zlokalizowanej na terenie fermy drobiu po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód. Planowana łączna obsada kurników wynosić będzie 289 152 szt. (1157 DJP) w jednym cyklu produkcyjnym .W ciągu roku przewidywane jest przeprowadzenie 5,5 cykli produkcyjnych trwających po około 6 tygodni, z dwutygodniową przerwą pomiędzy każdym cyklem. Inwestor do wniosku o wydanie decyzji załączył Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko uzupełniany w trakcie prowadzonego postępowania na żądanie organów . W ramach przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko uzyskano opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rawie Mazowieckiej nr PPIS-ZNS/470/18 /15 z dnia 28.07.2015 roku pozytywnie opiniującą przedstawione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko warunki realizacji przedsięwzięcia. Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi (dalej :RDOŚ) postanowieniem nr WOOS-I.4242.146.2015.MM.7 z dnia 26 listopada 2015 roku odmówił uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia . Jako podstawę odmowy wskazał :

1.Brak zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2.Niedopuszczalność inwestycji ze względu na przekroczenie dopuszczalnego zagęszczenia przy chowie kurcząt brojlerów określonego w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 roku w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej(Dz.U. Nr 56,poz.344 ze zm.).

3.Braki formalne raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, przede wszystkim nie spełnienie wszystkich wymogów określonych w art.66 ust.1 pkt 1, pkt 5,pkt 6 i pkt 7 u.u.i.ś.

4.Braki,rozbieżności i błędy w raporcie w zakresie oceny znaczącego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Nie zawarcia w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia kompletnych analiz, pomimo wielokrotnych wezwań RDOŚ w Łodzi do ich uzupełnienia.

5. Brak możliwości uzgodnienia przedmiotowego przedsięwzięcia w wariancie alternatywnym w oparciu o art. 81 ust.1 u.u.i.ś. w kontekście nie przedstawienia przez inwestora alternatywnych wariantów przedsięwzięcia.

W swoim postanowieniu RDOŚ uzasadnił szczegółowo zajęte stanowisko. W konsekwencji odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia przez RDOŚ organ I instancji wydał skarżoną decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Podkreślić należy, że stanowisko RDOŚ ma charakter wiążący. Wyraża się to w niemożności wydania decyzji pozytywnej przez organ I instancji w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia, w drodze decyzji pozytywnej, warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (vide: wyrok WSA w Poznaniu IV SA/Po 1027/10 – dostępny <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). O ile organ pierwszoinstancyjny wydający rozstrzygnięcie w postępowaniu głównym, jako związany tym postanowieniem, nie może go oceniać to do jego kontroli uprawnionym jest organ nadrzędny, rozpoznający odwołanie od decyzji głównej – w niniejszej sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Skierniewicach.(por. wyroki NSA z dnia 15 grudnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1886/09, WSA w Olsztynie z dnia 29 czerwca 2010 r., sygn. akt II SA/Ol 435/10 i z 9 grudnia 2010 r., II SA/Ol 755/10, LEX nr 969441). Wyjaśnić należy, że w ramach postępowania w przedmiocie wydania decyzji dotyczącej środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia ustala się i ocenia bezpośredni i pośredni wpływ przedsięwzięcia na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa wyżej, dostępność do złóż kopalin oraz możliwości i sposoby zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, a także wymagany zakres monitoringu (art. 62 ustawy). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia. W sprawie takich inwestycji, jak niniejsza, do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został upoważniony organ niewyspecjalizowany w ochronie środowiska - burmistrz (art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy). Jednakże przed wydaniem decyzji, organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem wyspecjalizowanym: regionalnym dyrektorem ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 ustawy). Organ ten, z racji swoich kompetencji, jest w stanie samodzielnie ocenić wpływ inwestycji na środowisko, w oparciu o dane faktyczne wskazane w raporcie.

Wydane w niniejszej sprawie postanowienie RDOŚ w Łodzi ukształtowało treść skarżonej decyzji. Z akt sprawy wynika, że RDOŚ w toku prowadzonego postępowania uzgodnieniowego powziął wątpliwości co do wiarygodności danych zawartych w przedstawionym przez inwestora raporcie oddziaływania na środowisko oraz złożonych wyjaśnieniach inwestora. Z uwagi na to, iż przedłożony raport zawierał istotne braki merytoryczne, niejasności i błędy rachunkowe RDOŚ pismem z dnia 6 sierpnia 2015 roku wezwał inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza, środowiska przyrodniczego,

gospodarki wodnej i ściekowej, gospodarki odpadami oraz innych zagadnień dotyczących założeń projektowych przedsięwzięcia i przyszłej technologii, a także jego oddziaływania. W ponownym wezwaniu z dnia 13 października 2015 roku RDOŚ zobowiązał inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko o niezbędne informacje w zakresie wyjaśnienia wskazanych niejasności, zweryfikowania obliczeń, wskazania racjonalnego wariantu alternatywnego, konieczności dostosowania inwestycji do zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Inwestor nie przedstawił uzupełnienia w wymaganym zakresie. Po przeanalizowaniu zgromadzonej dokumentacji RDOŚ uznał, że działając zgodnie z wyrażoną w art.6 ustawy Prawo ochrony środowiska zasadą prewencji i przezorności nie może uzgodnić warunków przedmiotowego przedsięwzięcia.

Analizując zgromadzone w sprawie dokumenty skład orzekający Kolegium stoi na stanowisku, że organ uzgadniający – RDOŚ - miał podstawy by odmówić uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowej inwestycji, gdyż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, przedłożony przez inwestora, będący kluczowym dowodem w sprawie administracyjnej i jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia nie zawiera wszystkich wymaganych przez prawo opisów i analiz. Aby określić wymagania środowiskowe dla planowanego przedsięwzięcia raport poprzedzający wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach (zob. wyroki NSA z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. akt II OSK 615/11 oraz z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1238/11). Powinien zawierać elementy, o których mowa w 66 u.u.i.ś. Istotnym składnikiem raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia (art.66 ust.1 pkt 4 u.u.i.ś.), opis wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru (66 ust.1 pkt 5 u.u.i.ś.) Racjonalny wariant alternatywny stanowić ma realną, jednak nie idealną (jak wariant najkorzystniejszy dla środowiska) i nie wybraną przez wnioskodawcę propozycję realizacji przedsięwzięcia. Wskazać należy, że wariant ma być alternatywny, czyli dający możliwość wyboru dwiema możliwościami i przede wszystkim racjonalny, a więc oparty na nowoczesnych, metodach, dający dobre wyniki, rozsądny, przemyślany, oparty na zasadach poprawnego i skutecznego działania (Uniwersalny Słownik języka polskiego, pod red. prof. S. Dubiela, Warszawa 2006 r., t. I, s. 59, t. III, s. 869). Podobnie jak pozostałe warianty, ma zostać opisany, w tym - w zakresie określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko. Raport powinien również zawierać uzasadnienie wyboru takiego wariantu, a więc nie argumenty przemawiające za jego odrzuceniem lecz ewentualne uzasadniające wybór. Natomiast wskazane w pkt 6.2 raportu „warianty alternatywne” i ich opis zawierają jedynie argumenty przemawiające za ich odrzuceniem. Świadczy to, że nawet przez autorów raportu nie były one traktowane jako racjonalne. Tak przedstawione „warianty alternatywne” nie dają podstawy do ustaleń i oceny, czy w sprawie występuje zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez inwestora.

Obowiązek opisanie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko racjonalnych wariantów realizacji przedsięwzięcia -alternatywnych w stosunku do propozycji wnioskodawcy - jest przejawem koniecznego rozważenia interesu publicznego oraz racji zarówno wnioskodawcy, jak i osób, na których prawa przedsięwzięcie będzie bezpośrednio wpływało. W tych sprawach należy znaleźć właściwe proporcje pomiędzy interesem wnioskodawcy, interesem innych stron postępowania oraz interesem publicznym. Mimo dwukrotnych wezwań RDOŚ o przedłożenie analizy wariantowej braku tego nie uzupełniono.

Dyspozycja art. 66 ust. 1 pkt 6 u.u.i.ś. wymaga także określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko w aspekcie każdego z analizowanych wariantów. W niniejszej sprawie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawiera w istocie tylko analizę jednego wariantu – wariantu proponowanego przez wnioskodawcę. Powyższe braki Raportu są istotne w świetle art. 81 ust. 1 u.u.i.ś., zgodnie z którym jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Powyższe przeczy twierdzeniom odwołania, że Raport jest zgodny z wymaganiami zawartymi w art. 66 u.u.i.ś.

Podzielić należy stanowisko RDOŚ, że raport nie zawiera pełnego i spójnego opisu zakresu przedsięwzięcia wymaganego zgodnie z przepisem art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a u.u.i.ś. W opisie planowanego przedsięwzięcia (pkt. 2.3. raportu) wskazano na istniejącą infrastrukturę towarzyszącą. Natomiast w pkt 2.3.2.2. raportu – projektowana infrastruktura techniczna – wskazano, że realizacja przedsięwzięcia przyczyni się do rozbudowy już istniejącej infrastruktury technicznej. Nie określono jednak jaka infrastruktura techniczna będzie wykonana. Równocześnie stwierdzono, że występujące uzbrojenie techniczne jest wystarczające dla projektowanego zamierzenia inwestycyjnego. Ponadto w raporcie nie wyjaśniono kwestii zaopatrzenia w wodę modernizowanej fermy.

RDOŚ wskazał także, że w Raporcie nie przedstawiono zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 8 u.u.i.ś. pełnego, prawidłowego i spójnego opisu metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opisu przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z istnienia przedsięwzięcia, wykorzystywania zasobów środowiska i emisji. Wykazane i szczegółowo uzasadnione przez RDOŚ braki dotyczące analiz oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na klimat akustyczny i powietrze atmosferyczne (w tym przyjętych metod obliczeniowych) skutkują uznaniem, iż przedłożony Raport nie pozwala na zidentyfikowanie zagrożeń i możliwości zastosowania rozwiązań chroniących środowisko.

Ponadto w przedłożonym Raporcie (str. 12) wskazano, że łączna obsada brojlerów w jednym cyklu produkcyjnym wynosić będzie 289 152 sztuk a hodowla prowadzona będzie do wagi max. 2,1 kg. Z przedłożonych na żądanie RDOŚ wyjaśnień inwestora wynika, że podana w Raporcie powierzchnia kurników jest powierzchnią zabudowy. Zdaniem autorów Raportu obsada jest zgodna z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 roku w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 56, poz. 344 ze zm.) tj. 42 kg/m² ponieważ kurniki na fermie będą spełniać warunki opisane w § 37 w/w rozporządzenia. Twierdzenie to nie jest zasadne bowiem określone w w/w rozporządzeniu zagęszczenie obsady jest zdefiniowane jako łączna masa żywych kurcząt brojlerów, utrzymywanych jednocześnie w danym kurniku, w przeliczeniu na m² powierzchni użytkowej (§ 2 pkt 21). Natomiast powierzchnia użytkowa to powierzchnia wyłożoną ściółką, stale dostępna dla kurcząt brojlerów (§ 2 pkt 4 lit. a). Dla spełnienia warunków przewidzianych w rozporządzeniu konieczne jest określenie powierzchni użytkowej kurników w rozumieniu § 2 pkt 4 lit. a rozporządzenia a nie powierzchni zabudowy jak przyjął to inwestor dokonując wyliczenia zagęszczenia obsady. Z powyższych względów nie można zgodzić się z zarzutami odwołania dotyczącymi ustalenia maksymalnej obsady drobiu.

Odnosząc się do podniesionej w odwołaniu zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazać należy, że teren planowanej

inwestycji objęty jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dalej zwany: m.p.z.p.) przyjętego uchwałą nr IX/61/03 Rady Miejskiej Biała Rawska z dnia 2 lipca 2003 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru m. Biała Rawska z wyłączeniem fragmentów położonych w rejonie: ul. Ogrodowej i 15-go Grudnia, ul. Kościuszki, ul. Polnej i Narutowicza oraz Placu Wolności (Dz.Urz. Woj.Łódzkiego Nr 280,poz.2456ze zm.). Działka o nr ewid.1305/3 położona jest w obrębie urbanistycznym nr 2 i oznaczona na załączniku graficznym symbolem 2.15.PRz. Zgodnie z § 2 ust.2 pkt 21 m.p.z.p. symbol „PRz” oznacza zwierzęcą produkcję rolniczą zdefiniowaną jako funkcję służącą działaniom ograniczonym do utrzymania istniejących oraz realizowania projektowanych budynków o funkcji produkcji zwierzęcej z niezbędnymi do ich funkcjonowania budynkami o pomieszczeniach technicznych i gospodarczych, magazynowymi i wytwórni pasz, garażami oraz terenami zieleni, dojazdami, dojazdami, miejscami postojowymi i obiektami infrastruktury technicznej. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.15.PRz w § 12 ust.13 m.p.z.p. ustalono przeznaczenie, szczególne zasady i warunki zagospodarowania :

- 1) przeznaczenie terenu - zwierzęca produkcja rolnicza;
- 2) zasady i warunki zagospodarowania:
 - a) istniejąca stacja transformatorowa do zachowania,
 - b) maksymalna wysokość budynków do 15m,
 - c) dopuszcza się wprowadzanie funkcji produkcyjno-usługowej nie kolidującej i nie ograniczającej produkcji zwierzęcej,
 - d) udział terenów zieleni, co najmniej 30% powierzchni działki budowlanej,
 - e) dopuszczalna realizacja pełnych ogrodzeń o wysokości do 2,5m spełniających rolę ekranów izolacyjnych.

Terenu tego dotyczą także zasady i warunki obsługi w zakresie infrastruktury technicznej zawarte w § 8 m.p.z.p. Przepis § 8 pkt 4 m.p.z.p. przewiduje zaopatrzenie w wodę z istniejących i projektowanych wodociągów. Przy takim zapisie brak jest możliwości realizowania na terenie objętym planem oznaczonym symbolem PRz lokalnych ujęć wody. Jedyne wyjątek przewidujący możliwość lokalizowania studni dotyczy terenu oznaczonego w planie symbolem „RM” – rolnictwo z zabudowa zagrodową. Tymczasem z przedłożonego Raportu (str.87). wynika, że inwestor na potrzeby fermy drobiu planuje pobór wody ze studni głębinowej przy wykorzystaniu istniejącego otworu głębinowego. Co prawda w § 8 pkt 2 m.p.z.p. dopuszczono wyposażanie terenów w sieci infrastruktury technicznej innych mediów oraz inne urządzenia infrastruktury technicznej, ograniczone do obsługi wyłącznie poszczególnych terenów, pod warunkiem zachowania pozostałych ustaleń niniejszego planu oraz interesów osób trzecich. Jednak z uwagi na zapis § 8 pkt 1 (podstawowy program wyposażenia terenów przeznaczonych pod zabudowę, obejmuje sieci i urządzenia: elektroenergetyczne, gazowe, zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia i oczyszczania ścieków sanitarnych, odprowadzenia wód opadowych i telekomunikacyjne) i wyżej przywołanego pkt 4 m.p.z.p. nie dotyczy to zaopatrzenia w wodę. Podkreślić należy, że decyzja środowiskowa może zostać wydana pod warunkiem zgodności planowanego przedsięwzięcia z m.p.z.p. Zlokalizowanie na terenie planowanego przedsięwzięcia (str.12 raportu) studni głębinowej jako źródła wody jest niezgodne z zapisami m.p.z.p. Podkreślić należy, że już na etapie procedowania decyzji środowiskowej organ właściwy do wydania decyzji zobowiązany jest do zbadania zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami m.p.z.p. Zgodnie bowiem z art. 80 ust.2 u.u.i.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Odnosząc się do wyznaczenia innego organu do załatwienia sprawy wskazać należy, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego w sposób enumeratywny wskazują

przypadki wyłączenia organu(art.25). Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy dotyczącej interesów majątkowych:

- 1) jego kierownika lub osób pozostających z tym kierownikiem w stosunkach określonych w art. 24 § 1 pkt 2 i 3,
- 2) osoby zajmującej stanowisko kierownicze w organie bezpośrednio wyższego stopnia lub osób pozostających z nim w stosunkach określonych w art. 24 § 1 pkt 2 i 3.

Żadna z przesłanek wyłączenia nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Brak jest również podstaw do twierdzenia, że organ I instancji ma negatywne podejście do sprawy. Zgodnie bowiem z art. 80 ust.1 u.u.i.ś. wyniki uzgodnień i opinii o których mowa w art. 77 ust. 1, w których mieszczą się m.in. wyniki oceny oddziaływania na środowisko, w tym uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powinny być bezwzględnie wzięte pod uwagę przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przesądzając w efekcie o wydaniu decyzji (rozstrzygnięciu pozytywnym czy też o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań). Oznacza to, że w związku z odmową uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez RDOŚ w Łodzi Burmistrz Białej Rawskiej nie mógł wydać decyzji pozytywnej. Natomiast skład orzekający Kolegium z wskazanych w uzasadnieniu niniejszej decyzji powodów nie stwierdza podstaw do kwestionowania postanowienia RDOŚ o odmowie uzgodnienia. Podkreślić należy, że istotą postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest rozpoznanie wszelkich zagrożeń i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i dopiero na tej podstawie określenie wpływu planowanej inwestycji na środowisko, a następnie warunków likwidacji lub minimalizacji stwierdzonych zagrożeń. Skoro pomimo wezwań RDOŚ raport nie został należycie uzupełniony to przedłożona dokumentacja nie może stanowić podstawy do określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, gdyż nie spełnia w znaczącym stopniu wymogów określonych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku. Bez uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska organy orzekające nie mogły wydać pozytywnej decyzji środowiskowej.

Dlatego orzeczono jak w sentencji decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na niniejszą decyzję służy stronom prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego, (96-100 Skierniewice, ul. Trzcńska 18), w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy, oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Skład orzekający Kolegium

1.
2.
3.

Otrzymują:

1. Pani Wiesława Głowa

2. pozostałe strony postępowania przez obwieszczenie na podstawie art.74 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.Dz.U. z 2016 r. Nr 353.)

3. Burmistrz Białej Rawskiej+ akta sprawy

4. a/a